

เนื้อของความดี

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

เทศน์เช้า วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๒

ณ วัดสันติธรรมาราม ต.คลองตากต อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

วันนี้วันพระไง ศาสนาสอนว่า “ทำดีต้องได้ดี ทำชั่วต้องได้ชั่ว” ทำดีต้องได้ดีนะ ทำดีจนความดีมันคงที่ คงตัวเลย อย่างที่ว่า ในพระไตรปิฎกอาจารย์มหาบัวพูดประจำ ทำดีจนสวรรค์เปิดทั้งหมดเลย จะเลือกไปสวรรค์ชั้นไหนก็ได้ล่ะ รถเทียมม้ามารอรับเลย สวรรค์ชั้นไหนก็ได้เลือกเอาเลย คหบดีในสมัยพุทธกาล

นี่จิตใจมันไปใช้ไหม? อันนี้ทำความดี ดีต้องได้ดีแน่นอน แต่เราทำดีแล้วอยากได้ดี ดีคือดี ชั่วคือชั่ว ทำดีต้องได้ดี ทำชั่วต้องได้ชั่ว นี่ทำดีจนขึ้นตัว เห็นไหม แล้วทุกคนทำความดีปรารถนาดี ปรารถนาอยากได้อุสุภรณ์ อยากได้นะ นี่เขาพยายามจะสร้างให้ ลูกชายให้สัมภาน์เลย ให้สร้าง ๖ ตุลา ก่อน ให้สร้าง ๑๔ ตุลาให้ได้ก่อน ให้ไปสร้างอันนั้นเพราะมันเป็นประชาชนส่วนใหญ่ นี่คนๆ เดียว แต่ไม่สร้างตรงนั้น จะมาขอสร้างอนุสาวรีย์ให้ป่วย

ลูกชายบอกไม่เอา อนุสาวรีย์ที่ดีที่สุดคือหนังสือที่พิมพ์ไว้ ที่เขียนไว้นั้นนะ อันนั้นแหละมันเป็นธรรม เห็นไหม พระพุทธเจ้าสอนให้ธรรมเป็นทาน คือตำราเศรษฐศาสตร์ต่างๆ ตำราในการปกครอง ไม่ให้เอาเปรียบกัน นี่ตำราที่ว่า ตั้งแต่คลอดออกมายันเชิงตะกอนว่าประชาชนอยากได้อะไร อันนั้นแหละคืออนุสาวรีย์ที่เยี่ยมที่สุด นี่เป็นชาวพุทธที่อยู่ในหลักการเลยนะ ความดีคือเป็นความดี ไม่ใช่รูปปั้น ไม่เอา ขออย่างไรงี้ก็ไม่เอา ขอให้ไม่สร้าง แต่ทุกคนขออยากได้ความดี แต่คนจะทำความดี

ฟังนะ มันน่าเศร้าใจ คนคิดทำไมต้องไปอยู่นอกประเทศ ทำไมอยู่ในประเทศไทยไม่ได้ ทำไมไปอยู่ที่อื่นทั้งหมดเลย แต่ความดีมันก็คือความดี เห็นไหม แต่อันนี้ไปเพราะว่าเขาอยากไปเอง เพราะว่าตกลงกันไว้กับภรรยา ลูกชายเขาให้สัมภาน์ บอกว่าช่วงท้ายของอายุขัยจะไปอยู่

อังกฤษ เพราะว่าเป็นคนอังกฤษใช่ไหม? แต่ดร.ป๋วยเป็นคนไทย ตอนประกอบอาชีพอยู่ในเมืองไทย แต่สุดท้ายไปอยู่ที่นั่น นี่ถูกเขาให้สัมภาษณ์อย่างนั้น

เขามีสิทธิ์กลับเมืองไทย มีสิทธิ์ตลอด เมืองไทยนี้เป็นของเขา เขาเป็นคนวางรากฐานไว้ให้ ปรีดี พนมยงค์วางรากฐานของรัฐบาลฯ อะไรนี่ การเก็บภาษี นี่วางรากฐานเสาหลักวางไว้ตั้งแต่นั้น แล้วนี่เขาก็มาวางรากฐานของธนาคารชาติ ของระบบการเงินของเรา นี่เขาวางไว้ แล้วไม่มีใครคิดได้อย่างนี้ เห็นไหม คนคิดอย่างนี้ไม่ได้เลย เอาแต่มาดัดแปลงกฎหมาย ก็ดัดแปลงกฎหมายโดยที่เข้าไปตามการเมือง เพราะจะทำความดีได้มันต้องโดนกระแสวิ่ง ต้องโดนกระแสวิ่ง โดนที่ว่าพวกมาร พวกอะไรไม่เห็นด้วย จะจ้องทำลายทั้งหมดเลย จะต้องเอาชีวิตเข้าแลก จะต้องเอาความเข้มแข็งของใจเข้าแลกมา ใช่ เราไปเห็นแต่ผลแล้ว ทำความดีต้องได้ดี แต่ขณะที่ว่าทำความดีอยู่ ไอ้แรงเสียดสีเข้ามาเราจะอดทนขนาดไหน?

นี่มันก็กลับมาเวลาที่ภาวนานี้เหมือนกัน เราจะทำคุณงามความดี มันจะต้องต่อสู้กับ ไอ้สิ่งที่ว่ามันเป็นมารขัดขวางในใจของเรา นี่ขนาดนี้ละ ทำความดีต้องได้ดี แต่นี่มันทำความดีแล้วอยากได้อनुสาวรีย์ กับทำความดีแล้วมันเป็นความดีโดยความเป็นจริง จนคนยอมรับ เห็นไหมถึงเวลาแล้วคนยอมรับเลย ยอมรับขนาดว่าจะขอสร้างอนุสรณ์สถานให้

ที่อนุสรณ์สถานนี้มันทิ้งไว้เป็นสมบัติผัดกันขมใจ แต่หัวใจดวงนั้น หัวใจที่ทำได้ต้องได้ดีไป เพราะว่าไม่หวั่นไหวในการตาย เห็นไหม ไม่หวั่นไหวว่าตัวเองจะไปอะไร? เพราะว่ารู้จักตนเองว่าตนเองทำอะไรไว้ไง แล้วมันไม่มีสิ่งที่จะทำให้เป็นโทษกับตัวเอง มันจะไปได้แบบชื่นใจเลย คนจะไปได้เหมือนสวรรค์เปิดโล่งไว้เลย สำหรับผู้ที่ทำคุณงามความดีไปตลอด ทำดีต้องได้ดี แต่นี่ทำดีจนขนาดที่ว่าสวรรค์เปิดนะ แต่ถ้าทำความดีพอสมน้ำสมเนื้อ กิ่งดี กิ่งไม่ดีปนไป มันก็ต้องไปตามกระแสของมันไป

นี่ศาสนาสอนอย่างนี้ ศาสนาพุทธ เห็นไหม พุทธถึงก่อนจะเกิด ก่อนจะเกิดกิเลสพาเกิดเกิดมาแล้วสร้างคุณงามความดีอย่างไร จะดำรงชีวิตในศาสนาให้อยู่ในกรอบของหลักของศาสนา ของศีลของธรรม ให้ชีวิตนี้ดำเนินไปด้วยความสวัสดิภาพนะ แล้วเวลาตายไปยังไปดีอีกเห็นไหม ไม่ใช่ว่า นี่มันครอบหมดเลย ตั้งแต่มาจากไหน? มาอยู่ในมนุษย์นี่ทำอย่างไร? แล้วตายไป นี่ตายไป ถ้าคุณงามความดีพาตายไป นี่คุณงามความดีพาตายไป

ดิฉันทุกคนยอมรับ ดิฉันเขาจะเอามาเป็นผลประโยชน์ คือว่าหิบบจยความดีของตัวเอง ไปนั่นนะ ขนาดคนอื่นจะมาถกจยความดีของตัวเองไปเป็นผลประโยชน์ของตัวเอง ก็ยังไม่สนใจเลย ขนาดตายแล้วปิดข้าวไว้ไม่ให้ใครรู้เลย พอรู้แล้วรีบโทรศัพท์ไปเลย โทรศัพท์ไปๆ เพื่อจะขอได้น้อม... อาศัยอันนั้นเอามาเป็นผลประโยชน์ของตัวเอง ถึงว่ามันคิดต่างกัน

คนถ้าคิดทำความดี เพื่อความดี เห็นไหม ความดีมันตอบสนอง ตอบสนองเต็มที่เลย ทีนี้ตอบสนองความดีมันเป็นนามธรรม มรรคผลก็เป็นนามธรรม สวรรค์มันเป็นนามธรรม แต่พอไปถึงแล้วเป็นรูปธรรม เพราะเป็นภพภพหนึ่งเลย เป็นภพที่อยู่เลยนะ เป็นภพที่อยู่ของภพภพหนึ่ง มันเป็นนามธรรม นามธรรมขณะพุดนี้สิ เวลาไป เวลาบอกคน สอนคน เห็นไหม ว่าสวรรค์ไม่มีตลาด สวรรค์นี่อาหารที่เป็นทิพย์ เป็นวิญญาณาหาร อ้อ อย่างนั้นให้นึกเอาหรือ? นี่ฟังคำนี้สิ คำว่าให้นึกเอานี่หลอกตัวเอง เพราะเราเป็นคน เรามีกายกับใจ มันมีตลาด มันมีการคอร์ปชั่น มันมีการแบ่งแยก มีการ โกงกันได้

จะนั้น พอให้นึกเอา มันคิดว่านึกโง่งง นี่เห็นไหม ขณะจิตปกติมันนึกได้ นึกดี นึกชั่วได้ แต่เวลาไปแล้ว ไอ้นึกไม่ได้เพราะอะไร? เพราะมันไม่มีสิ่งเปรียบเทียบกับนึก ในภพนั้นมันคุมอยู่ไง ในภพของเทวดามันคุมอยู่อย่างนั้น ในกาลมันคุมอยู่ ไม่เคยทำมันก็ไม่ได้ใช่ไหม? แต่ตอนนี้มันเกิดแล้วไง เกิดเป็นเทวดา เพราะคุณงามความดีพาให้เกิดแล้ว มันนึกมันก็ได้หมด มันเป็นทิพย์มาหมดเลย เป็นแสง เป็นพลังงานมาหมด เห็นไหม อาหารเป็นทิพย์ แต่ถ้ามันไม่ได้ทำไว้ มันไม่ได้ไปเกิดอยู่แล้ว ก็นึกไม่ออกอยู่ดี

ทีนี้เพียงแต่เราเอาภพของมนุษย์กับภพของเทวดามาเทียบกัน ใจ มาเทียบกันว่าอย่างนี้เป็น การหลอกตัวเอง เขาว่านะ อย่างนี้เป็น การหลอกตัวเอง เพราะคิดอย่างนี้ คิดแบบนี้ คิดแบบเราคิด ใจ คิดแบบว่ากรรมคลุกเคล้ากันไป เอาภพของเทวดามาเปรียบเทียบกับภพของมนุษย์ใจ แต่เวลาเปรียบเทียบ พระเปรียบเทียบให้เห็น ให้เห็นก็เพื่อเป็นตัวอย่าง แต่เป็นตัวอย่างเพราะคนรู้มันมีหลักการ มันเปรียบเทียบได้ แต่ถ้าเราไม่มีตัวอย่างเราเปรียบเทียบไม่ได้ พอเราเปรียบเทียบไม่ได้ อันนั้นมันจะขึ้นไปถึงได้อย่างไร? อันที่ว่าความเห็นจริงตามความเป็นจริง ทีนี้คนไม่เห็นจริงมันก็ถึงว่าจะโง่งงได้ไง นึกเอาๆ

นี่ก็เหมือนกัน ไม่กลัวบาป ไม่กลัวกรรม ของใครของเขา ขนาดเป็นความดีของเขา ยังหน้าด้านจะไปตักดวงของเขามาอีกนะ ยังจะไปน้อมนำเขามา จนเขาปฏิเสธลงหนังสือพิมพ์ ไม่รู้

ก็รอบต่อก็รอบ ว่าไม่เอาๆ แต่สิ่งที่ควรทำเพราะเป็นสาธารณะประโยชน์ เห็นไหม อนุสาวรีย์ของ ๑๔ ตุลา ก็ไม่ยอมทำ ไม่มีใครทำ ทำไม่ได้ มันประธานตัวเอง มันประธานกันระหว่างข้างบน ทีนี้มันก็ต้องปิดไว้ เพราะมันเป็นฐานของข้างล่าง ประชาชนนี้ ประชาชนเป็นไพร่ แล้วบอกพ้นจากไพร่ไปมันก็เป็นประชาชน

ทีแรกเมื่อก่อนนี้เป็นไพร่หมด สมัยโบราณเป็นไพร่ พวกไพร่นี้ไม่ต้องเสียภาษี แล้วปริดิพนมยงค์นี่เป็นคนทำไง ให้เก็บภาษีแทน เก็บเป็นภาษีไป ยกเลิกจากไพร่ จากไพร่ จากทาสก่อน แล้วมาเป็นไพร่ จากไพร่แล้วถึงเป็นผู้ฝ้ายปกครองไป นี่พวกไพร่จะมาสูงกว่ามันทำไม่ได้ พอมันทำไม่ได้ นี่พออย่างนี้ปั๊บเพราะมีชื่อเสียง สังคมยอมรับแล้ว ความดีมันลอยตัวไป ลอยตัวจนพอแล้ว ลอยตัวจนพอแล้วจึงว่าจะขอสร้างอนุสาวรีย์ให้ ใครๆ ก็ขอสร้างให้ แต่ลูกบอกไม่เอาไม่เอา

ขอไม่เอา เพราะอะไร? เพราะคนสร้างมันยังมีการทุจริตไปอีกมากนะ ถ้าลองจะสร้างขึ้นมา ตั้งกรรมการขึ้นมา ยังจะไถกัน ไปอีกมหาศาลเลย บอกไม่เอา สิ่งที่เป็นอนุสาวรีย์ที่สุดก็คือหนังสือที่พิมพ์ไว้ไง ถ้าอย่างของพวกเราก็ให้ธรรมเป็นทาน เห็นไหม พระพุทธเจ้าบอกเลย

“ให้ปัญญาคนนี่สำคัญที่สุด เพราะคนจะดำรงชีพอยู่ได้ ไม่มีสิ่งใดเลยในการให้กันเท่ากับปัญญา”

นี่ไงพระพุทธเจ้าเทศน์อยู่ นี่ก็เหมือนกัน เวลาพระพุทธเจ้าเทศน์ให้อะไรนั่นนะ? ให้แสงสว่าง ให้ความรู้ ให้การดำรงชีวิต เห็นไหม ชีวิตอยู่ในศีลในธรรม แล้วชีวิตนี้ยังพ้นไป ตายไปยังเกิดดีขึ้นไปอีก นี่อนุสาวรีย์ที่ดีที่สุดในหลักของศาสนาเรา นี่จริงอยู่เลย ถึงชมเขาว่าเขาเป็นชาวพุทธโดยเนื้อแท้เลย เข้าใจหลักความเป็นจริงเลย อนุสาวรีย์นั่นมันเป็นสัมฤทธิ์ มันเป็นแร่ธาตุอันหนึ่ง แล้วก็ดูแลรักษาไป พอตั้งอนุสาวรีย์ตุ้ม เสร็จแล้วให้มีอนุสาวรีย์ แล้วเราก็จะประพฤติปฏิบัติตัวอย่างไรก็ได้ แต่ถ้าหนังสือนั่น หลักเศรษฐศาสตร์นั่นเป็นอนุสาวรีย์ มันต้องบังคับตัวเอง มันไม่ยอมทำ

สิ่งที่บังคับตัวเองก็เหมือนกัน ธรรมก็เหมือนกัน ธรรม เห็นไหม อยากเป็นคนดี ต้องทำความดี แล้วกิเลสมันก็อยากจะไปตามใจมัน ไปหักห้ามมัน บังคับมัน นี่เข้ามาๆ นี่ให้ธรรมเป็นทาน ให้แสงสว่าง คนมันต้องเห็นประโยชน์นะ เด็กนี่ไม่เห็นประโยชน์ของผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่ก็ยังไม่

เห็นของการสูงขึ้นๆ ประโยชน์ของผลที่สูงขึ้นไป มันต้องพยายามขบขันตัวเองให้ขึ้นไป
ขึ้นไปกับกระแสของกิเลสมันไหลลงต่ำ แต่การทำความที่ต้องฝืนตัวเองตลอด ฝืนขึ้นไปๆ

การฝืนขึ้นไปอันนั้นนะ เราบอกว่าอันนั้นเป็นความทุกข์ แต่ความจริงแล้วเป็นความไฝดิ
ง ก็ดูเขาสี ดู ดร.ป๋วย เห็นไหม โดนกด โดนบีบคั้นขนาดไหนก็ยังฝืนมาได้ นี่ทำความดีโดย
อย่างนั้น ต้องกล้า ต้องแกร่งพอสมควรถึงจะทำความดีได้นะ ไม่อย่างนั้นมันทนกระแสไม่ไหว
แค่เขาเป่าหู ลมปากมาเป่าเราก็ก้มแล้ว ถ้าเรารู้เรารู้ได้ เรารู้ได้เพราะเราเชื่อมั่นในคุณงามความดี
ต้องเชื่อมั่นก่อน

พระพุทธเจ้าสอนอย่างนั้น เชื่อพระพุทธเจ้า ทำดีต้องได้ดี ทำชั่วต้องได้ชั่ว ทำดีเป็นดี ทำ
ชั่วเป็นชั่ว แต่มันจะให้ผลตอนไหนเท่านั้นเอง ทำดีต้องเป็นดี เป็นดีแน่นอน